

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 18.12.2013
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o ograničenju emisija određenih onečišćivača u zrak iz srednje velikih postrojenja za
izgaranje**

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 536 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Opći kontekst – Osnova i ciljevi prijedloga

Odluka Europskog parlamenta i Vijeća o Općem akcijskom programu Unije za okoliš do 2020. „Živjeti dobro unutar granica našeg planeta”¹ važan je pokretač u procesu revizije politike EU-a o kakvoći zraka, osobito u područjima u kojima je utvrđena potreba donošenja mjera za rješavanje problema onečišćenja zraka na izvoru njegova nastanka.

Komunikacijom Komisije Vijeću i Europskom parlamentu Program „Čisti zrak za Europu”² poziva se na djelovanje u cilju nadzora emisija tvari koje onečišćuju zrak iz postrojenja za izgaranje s nazivnom ulaznom toplinskom snagom između 1 i 50 MW (u daljnjem tekstu: srednje velika postrojenja za izgaranje), čime se dovršava regulatorni okvir za sektor postrojenja za izgaranje radi povećanja sinergija između politika u području onečišćenja zraka i klimatskih promjena.

Srednje velika postrojenja za izgaranje naširoko se primjenjuju (među ostalim za proizvodnju električne energije, grijanje i hlađenje u obiteljskim i stambenim zgradama te za proizvodnju topline/pare za industrijske procese itd.) i važan su izvor emisija sumporova dioksida, oksida dušika i čestica. Približan broj srednje velikih postrojenja za izgaranje u EU-u jest 142 986.

Izgaranje goriva u novim malim postrojenjima i napravama za izgaranje može se obuhvatiti provedbenim odredbama Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju³. Izgaranje goriva u velikim postrojenjima za izgaranje uređeno je od 7. siječnja 2013. Direktivom 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama ((integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja),⁴ a Direktiva 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o ograničenju emisija određenih onečišćivača u zrak iz velikih postrojenja za izgaranje⁵ primjenjuje se na postojeća velika postrojenja za izgaranje do 31. prosinca 2015.

Emisije onečišćujućih tvari u zrak iz srednje velikih postrojenja za izgaranje općenito nisu uređene na razini EU-a, stoga je primjereno nadopuniti postojeće zakonodavstvo o postrojenjima za izgaranje odredbama za tu kategoriju postrojenja.

Sukladnost s ostalim politikama i ciljevima Unije

Ovaj prijedlog dio je novog okvira djelovanja u području kakvoće zraka u EU-u utvrđenog revidiranom tematskom strategijom EU-a o onečišćenju zraka, a usklađen je s ciljevima strategije Europa 2020. o pametnom, uključivom i održivom rastu te ih učvršćuje.⁶ U obzir je uzeta i zaštita interesa malih i srednjih poduzeća, u skladu s načelom „počnimo od najmanjih”.⁷

¹ COM(2012) 710 završna verzija [nakon donošenja: SL L , , str. .]

² COM(2013) xxx završna verzija

³ SL L 285, 31.10.2009., str.10.

⁴ SL L 334, 17.12.2010., str.17

⁵ SL L 309, 27.11.2001., str. 1.

⁶ Komunikacija Komisije „EUROPA 2020. – Strategija za pametan, održiv i uključiv rast”, COM(2010) 2020 završna verzija, 3.3.2010.

⁷ Komunikacija Komisije „Počnimo od najmanjih’ – ‚Zakon o malom poduzetništvu’ za Europu” COM(2008) 394 završna verzija, 25.6.2008.

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I OCJENE UTJECAJA

Savjetovanje sa zainteresiranim stranama

Provedeno je savjetovanje s dionicima i širom javnosti nizom službenih i neslužbenih događanja, uključujući dva internetska upitnika, istraživanje Eurobarometra i stalni dijalog na dvostranim i višestranim sastancima. Savjetovanje s državama članicama provedeno je i na sastancima stručne skupine za kakvoću zraka. Znatno dio dionika istaknuo je važnost kontrole EU-a na mjestu nastanka onečišćenja radi podjele tereta smanjenja onečišćenja i pozitivno ocijenio kontrolu emisija iz srednje velikih postrojenja za izgaranje, uz primjedbu o potrebi ograničavanja administrativnog opterećenja koje bi u slučaju „potpunog” postupka za izdavanje dozvola operatorima kao i nadležnim tijelima moglo postati nerazmjerno. Mišljenja dionika uzeta su u obzir pri izradi različitih opcija za kontrolu emisija iz srednje velikih postrojenja za izgaranje.

Prvo određivanje opsega otvorenog savjetovanja s javnošću putem interneta provedeno je krajem 2011. radi proširenja informacijske osnove za početni razvoj opcija politike. Savjetovanje putem interneta započelo je 10. prosinca 2012. i trajalo 12 tjedana na internetskoj stranici Europske komisije „Vaš glas u Europi”. Za potrebe savjetovanja upotrijebljena su dva upitnika, kraći upitnik za širu javnost i drugi, koji je bio dulji i detaljniji, a sadržavao je pitanja o kontrolama na mjestu nastanka, stručnjacima za određivanje ciljeva i dionicima. Dobiveno je 1934 odgovora na upitnik za širu javnost i 371 odgovor od stručnjaka i dionika. Među potonjima, njih 40 % bili su suglasni da je nužno urediti postrojenja za izgaranje ispod praga od 50 MW utvrđenog Direktivom o industrijskim emisijama (IED) na razini EU-a, pri čemu je udjel predstavnika poslovne zajednice 20 %, neovisnih stručnjaka 43 %, predstavnika vlada 48 % i predstavnika NVO-ova 55 %. Predstavnici vlada i poslovne zajednice zalažu se za pojednostavnjeni režim izdavanja dozvola ili registracije, a oko polovice neovisnih stručnjaka i nevladinih organizacija odabralo je „potpuni” postupak za izdavanje dozvola s graničnim vrijednostima emisija utvrđenima za cijeli EU.

Sve popratne informacije dostupne su na internetskoj stranici⁸ namijenjenoj isključivo za tu inicijativu.

Rezultati ocjene učinaka

U procjeni učinaka (IA) revizije tematske strategije o onečišćenju zraka navodi se da iako je ukupni ustroj politike za kakvoću zraka logičan i usklađen, potrebno je u praktičnoj provedbi osigurati bolju usklađenost kontrole na mjestu nastanka onečišćenja, gornjih granica emisija i normi za kakvoću okolnog zraka, posebno kako bi se osiguralo da lokalno ispunjavanje zahtjeva normi za kakvoću okolnog zraka nije ugroženo zbog (a) nemogućnosti ograničavanja onečišćenja iz važnih točkastih izvora ili iz proizvoda (npr. stvarne emisije) ili (b) visokih pozadinskih koncentracija nastalih zbog ukupnog opterećenja emisijama.

Kako bi se ostvario napredak u ostvarivanju dugoročnog cilja EU-a (nakon 2020.) o dodatnom smanjenju posljedica onečišćenja zrakom za zdravlje i okoliš, procijenjene su brojne opcije politike radi utvrđivanja troškovno učinkovitog paketa mjera. Razmotrena je i mogućnost primjene odabranih dodatnih mjera EU-a za kontrolu na mjestu nastanka onečišćenja, a jedna od njih namijenjena je emisijama iz srednje velikih postrojenja za izgaranje. Procjenom je utvrđeno da bi se instrumentom za nadzor emisija iz srednje velikih postrojenja za izgaranje na razini EU-a u svim državama članicama proširile tehničke mjere

⁸ http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm

za koje je višesektorskom analizom utvrđeno da su troškovno učinkovite, a na temelju toga predlaže se pravni instrument za nadzor emisija iz dotičnih postrojenja na razini EU-a.

Poželjnom opcijom, odabranom među pet razmatranih i temeljito analiziranih opcija politike za nadzor emisija iz srednje velikih postrojenja za izgaranje, utvrdile bi se granične vrijednosti emisije skladu s onima iz Direktive 2010/75/EU za postrojenja snage 50 – 100 MW u većem broju država članica, nadopunjene brojnim graničnim vrijednostima emisije utvrđenima za nova postrojenja u izmijenjenom Protokolu iz Göteborga.⁹ Radi ograničavanja troškova povezanih sa smanjenjem emisija dušikovih oksida, granične vrijednosti emisija trebale bi se uglavnom temeljiti na primjeni primarnih mjera za smanjenje emisija. U slučajevima kada kakvoća zraka ne ispunjava zahtjeve normi EU-a, države članice trebale bi primjenjivati stroža ograničenja.

Kako bi se izbjegao snažan učinak na MSP-ove, u okviru kojih se koristi većina srednje velikih postrojenja za izgaranje, razmotrene su brojne mjere za ublažavanje posljedica: operatorima neće trebati dozvola, ali će rad postrojenja trebati prijaviti nadležnim tijelima koja će se pobrinuti za registraciju; predložena je i postupna provedba kojom se postojećim postrojenjima omogućuje dulje prijelazno razdoblje za usklađenje s ograničenjima; predviđeni su ograničen ili pojednostavljen nadzor i obveze izvješćivanja.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

Sažetak predloženog djelovanja

Prijedlogom, koji sadržava odredbe za srednje velika postrojenja za izgaranje, namjerava se ispuniti postojeći jaz u zakonodavstvu. Njime se uvode najmanji zahtjevi i administrativno opterećenje zadržava na najnižoj mogućoj razini, a posebno se u obzir uzima položaj malih i srednjih poduzeća.

U nastavku se navode posebne informacije o člancima i prilogima prijedloge.

Člankom 1. razjašnjava se da je cilj direktive smanjenje emisija u zrak sumporovog dioksida, dušikovih oksida i čestica iz srednje velikih postrojenja za izgaranje i time smanjenja mogućih rizika od tih emisija za zdravlje ljudi i okoliš.

Člankom 2. određuje se područje djelovanje Direktive tako da se izbjegne preklapanje s Direktivom 2009/125/EZ ili poglavljima III. ili IV. Direktive 2010/75/EU i izuzimaju određena postrojenja na temelju njihovih tehničkih svojstava ili njihove upotrebe za određene djelatnosti.

U članku 3. navode se definicije koje se primjenjuju za potrebe ove Direktive.

Člankom 4. utvrđuje se obveza nadležnih tijela da na temelju prijave operatora registriraju srednje velika postrojenja za izgaranje. Dijelovi takve prijave navedeni su u Prilogu I.

Odredbe o graničnim vrijednostima emisija utvrđene su u članku 5., a odgovarajuće vrijednosti koje se primjenjuju na postojeća i nova postrojenja u Prilogu II. Predlaže se primjena graničnih vrijednosti emisija na postojeća postrojenja za izgaranje po isteku utvrđenog roka od datuma početka primjene ove Direktive kako bi se im se ostavilo dovoljno vremena za tehničku prilagodbu zahtjevima ove Direktive. Člankom 5. stavkom 4. od država članica zahtijeva se primjena strožih graničnih vrijednosti emisija za postrojenja u područjima u kojima se ne poštuju granične vrijednosti kakvoće zraka. U Prilogu III. utvrđuju se

⁹ Protokol o suzbijanju zakiseljavanja, eutrofikacije i prizemnog ozona uz Konvenciju Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu (UNECE) o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka (1999.).

referentne vrijednosti za tu svrhu u kojima se odražavaju osobine najnaprednijih dostupnih tehnologija.

Zahtjevi za nadzor navedeni su u članku 6. i Prilogu IV. Predlaže se izmjena tog Priloga delegiranim aktima radi prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku (u skladu s člancima 14. i 15.).

Člancima 7. i 8. prijedloga utvrđuju se odredbe kojima se osigurava učinkovita primjena i provedba ove Direktive. Posebno je uvedena odredba kojom se od operatora zahtijeva da neispunjavanje uvjeta odmah prijave nadležnim tijelima. Države članice trebale bi osigurati i da operator i nadležna tijela poduzmu potrebne mjere u slučaju odstupanja od odredaba ove Direktive. Nadalje, prijedlogom se uvode zahtjevi za države članice da osiguraju sustav inspekcijskog nadzora okoliša za srednje velika postrojenja za izgaranje obuhvaćena ovom Direktivom ili uvedu druge mjere za provjeru usklađenosti s Direktivom.

Člankom 9. predviđaju se obveze operatora i nadležnih tijela u slučaju izmjena na srednje velikom postrojenju za izgaranje.

Članak 10. odnosi se na pravo na dobivanje informacija i u tom smislu upućuje na Direktivu 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ¹⁰.

Člankom 11. od država članica zahtijeva se da imenuju tijela nadležna za izvršavanje obveza koje proizlaze iz ove Direktive.

Člankom 12. utvrđuje se mehanizam izvješćivanja. Prvo izvješće država članica Komisiji, koje se podnosi do 30. lipnja 2019., sadržavat će sažetak podataka od ključne važnosti za provedbu ove Direktive, a sljedeća izvješća sadržavat će kvalitativne i kvantitativne podatke o provedbi ove Direktive, svim mjerama za provjeru usklađenosti rada srednje velikih postrojenja za izgaranje s ovom Direktivom i svim mjerama za osiguranje njezine provedbe. Člankom 13 utvrđuju se i obveze Komisije u pogledu izvješćivanja.

Člankom 14. utvrđuje se primjenjivi postupak delegiranja radi prilagodbe Priloga IV. znanstvenom i tehničkom napretku s pomoću delegiranih akata, u skladu s člankom 13.

Člancima 15., 16. i 17. utvrđuju se, redom, odredbe o kaznama koje se primjenjuju u slučaju povrede nacionalnih odredaba donesenih na temelju prijedloga, o prijenosu prijedloga u zakonodavstvo država članica najkasnije do xx/xx/xx i o njihovu stupanju na snagu.

U Prilogu I. navode se informacije koje operator treba dostaviti nadležnom tijelu.

U Prilogu II. utvrđuju se granične vrijednosti emisije koje se primjenjuju na postojeća i nova postrojenja za izgaranje, u skladu s člankom 5. stavcima 2. i 3.

U Prilogu III. utvrđuju se referentne vrijednosti za primjenu strožih graničnih vrijednosti emisije, u skladu s člankom 5. stavkom 4.

U Prilogu IV. posebno se navode zahtjevi za praćenje emisija.

Dokumenti s obrazloženjima

Komisija smatra da su dokumenti s obrazloženjima potrebni radi poboljšanja kakvoće informacija o prenošenju direktive zbog sljedećih razloga.

Cjelovito i pravilno prenošenje Direktive nužno je kako bi se jamčilo ispunjavanje njezinih ciljeva (tj. zaštita zdravlja ljudi i okoliša). Uzimajući u obzir da su određene države članice već uredile emisije onečišćivača zraka iz srednje velikih postrojenja za izgaranje, prenošenje

¹⁰ SL L 41, 14.2.2003., str. 26.

ove Direktive vjerojatno se ne bi ostvarilo same jednim zakonodavnim dokumentom, nego bi ga sačinjavale razne izmjene ili novi prijedlozi u odgovarajućim područjima. Osim toga, provedba direktive često je vrlo decentralizirana jer su za njezinu primjenu nadležna regionalna i lokalna tijela vlasti, a u nekim državama članicama čak i za njezino prenošenje.

Navedeni čimbenici vjerojatno će povećati rizik nepravilnog prijenosa i provedbe direktive, a to će Komisiji otežati izvršavanje njezinog zadatka praćenja primjene zakonodavstva EU-a. Jasne informacije o prijenosu direktive pridonose osiguravanju usklađenosti nacionalnog zakonodavstva s odredbama direktive.

Zahtjev za dostavu dokumenta s obrazloženjima može stvoriti dodatno administrativno opterećenje onim državama članicama koje obično ne rade na taj način. Međutim, dokumenti s obrazloženjima potrebni su radi učinkovite provjere cjelovitog i pravilnog prijenosa, što je iz navedenih razloga bitno, a učinkovita provjera ne može se ostvariti manje zahtjevnim mjerama. Osim toga, dokumenti s obrazloženjima mogu znatno pridonijeti smanjenju administrativnog opterećenja praćenja usklađenosti koje provodi Komisija. Bez njih bi praćenje postupaka prijenosa u svim državama članicama zahtijevalo znatne resurse i brojne kontakte s nacionalnim tijelima. Stoga je moguće administrativno opterećenje zbog dostave dokumenata s obrazloženjima razmjerno cilju koji se želi postići, a to je osiguranje učinkovitog prijenosa i potpuno ostvarenje ciljeva ove Direktive.

S obzirom na navedeno, primjereno je od država članica zahtijevati da uz obavijest o svojim mjerama za prijenos dostave i jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između odredbi Direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prijenos.

Pravna osnova

Budući da je zaštita okoliša primarni cilj Direktive, u skladu s člankom 191. UFEU, prijedlog se temelji na članku 192. stavku 1. UFEU-a.

Načela supsidijarnosti i razmjernosti i odabir instrumenta

Načelo supsidijarnosti primjenjuje se u mjeri u kojoj prijedlog ne pripada u isključivu nadležnost Europske Unije.

Države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti ciljeve prijedloga, a djelovanjem Unije ti će se ciljevi bolje ostvariti zbog sljedećih razloga.

Premda emisije u zrak često uzrokuju prekogranično onečišćenje, emisije onečišćivača zraka iz srednje velikih postrojenja za izgaranje u ovom trenutku općenito nisu uređene na razini EU-a. Glavna je svrha ovog prijedloga utvrditi granične vrijednosti emisije radi nadzora emisija sumporovog dioksida, dušikovih oksida i čestica u zrak iz srednje velikih postrojenja za izgaranje kao najnižih standarda zaštite okoliša i svih građana EU-a.

Stoga sve države članice moraju poduzeti mjere radi usklađenja s najmanjim zahtjevima, a različiti nacionalni propisi mogli bi spriječiti prekogranične gospodarske djelatnosti. Djelovanje na razini Unije potrebno je i donosi dodatnu vrijednost u usporedbi s pojedinačnim nacionalnim mjerama.

Prema tome, prijedlog je usklađen s načelom supsidijarnosti.

Odabrani je pravni instrument direktiva jer se prijedlogom utvrđuju ciljevi i obveze, a državama članicama ostavlja dovoljno fleksibilnosti u pogledu odabira mjera za usklađenost i njihovu detaljnu provedbu. Prijedlog je stoga usklađen s načelom proporcionalnosti.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog nema utjecaja na proračun EU-a.

5. NEOBVEZNI ELEMENTI

Prijedlog se odnosi na pitanja važna za Europski gospodarski prostor i stoga se na njega treba primjenjivati.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o ograničenju emisija određenih onečišćivača u zrak iz srednje velikih postrojenja za izgaranje**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora¹¹,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹²,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom¹³,

budući da:

1. Odlukom XXX/XXXX Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴ (Akcijски program) potvrđuje se da su tijekom prošlog desetljeća emisije onečišćivača u zrak znatno smanjene, ali istovremeno su razine onečišćenja zraka i dalje problematične u mnogim dijelovima Europe, a građani Unije i dalje su izloženi tvarima koje onečišćuju zrak i potencijalno štete njihovom zdravlju i dobrobiti. Prema Akcijskom programu, ekosustavi su i dalje ugroženi prekomjernim taloženjem dušika i sumpora povezanim s emisijama iz prometa, neodrživih poljoprivrednih praksi i proizvodnjom energije.
2. Radi osiguranja zdravog okoliša za sve, Akcijskim programom poziva se na dopunu mjera na lokalnoj razini odgovarajućom politikom na nacionalnoj razini i razini Unije. Posebno je potrebno pojačati napore radi ostvarivanja potpune usklađenosti sa zakonodavstvom o kakvoći zraka Unije i definiranja strateških ciljeva i djelovanja nakon 2020.
3. Znanstvene ocjene pokazuju da prosječno skraćenje životnog vijeka građana Unije uzrokovano onečišćenjem zraka iznosi osam mjeseci.
4. Iako sve više pridonose onečišćenju zraka, emisije onečišćivača nastalih izgaranjem goriva u srednje velikim postrojenjima za izgaranje općenito nisu uređene na razini

¹¹ SL C , , str. .

¹² SL C , , str. .

¹³ Stajalište Europskoga parlamenta od xx/xx/xxxx (SL C ..., str. ...) i stajalište Vijeća pri prvom čitanju od xx/xx/xxxx (SL C ..., str. ...). Stajalište Europskoga parlamenta od xx/xx/xxxx (SL C ..., str....) i Odluku Vijeća od xx/xx/xxxx.

¹⁴ Odlukom XXX/XXXX Europskog parlamenta i Vijeća od o Općem akcijskom programu Unije za okoliš do 2020. „Živjeti dobro unutar granica našeg planeta” (SL L... ,... .. , str. ...).

Unije osobito zbog povećane uporabe biomase kao goriva, potaknute politikama u području klime i energije.

5. Izgaranje goriva u malim postrojenjima i napravama za izgaranje može se obuhvatiti provedbenim aktima Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energije¹⁵. Izgaranje goriva u velikim postrojenjima za izgaranje obuhvaćeno je Direktivom 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶ od 7. siječnja 2013., a Direktiva 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷ primjenjuje se na velika postrojenja za izgaranje obuhvaćena člankom 30. stavkom 2. Direktive 2010/75/EU do 31. prosinca 2015.
6. Zaključak je izvješća Komisije od 17. svibnja 2013.¹⁸ o revizijama koje se provode u skladu s člankom 30. stavkom 9. i člankom 73. Direktive 2010/75/EU da je u pogledu izgaranja goriva u srednje velikim postrojenjima za izgaranje potvrđen jasan potencijal za troškovno učinkovito smanjenje emisija.
7. Međunarodne obveze Unije u vezi s onečišćenjem zraka radi suzbijanja zakiseljavanja, eutrofikacije i prizemnog ozona dogovorene su Protokolom iz Göteborga uz Konvenciju o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka koja je izmijenjena 2012. kako bi se ojačale postojeće obveze u pogledu smanjivanja sumporova dioksida, dušikovih oksida, amonijaka i hlapljivih organskih spojeva te uvele nove obveze u pogledu smanjivanja sitnih čestica (PM_{2,5}) koje treba dosegnuti od 2020.
8. Komunikacija Komisije Vijeću i Europskom parlamentu Program „Čisti zrak za Europu”¹⁹ poziva se na djelovanje u cilju nadzora emisija tvari koje onečišćuju zrak iz srednje velikih postrojenja za izgaranje, čime se dovršava regulatorni okvir za sektor postrojenja za izgaranje. Strategijom se nadopunjuje program za smanjenje onečišćenja do 2020. utvrđen u Komunikaciji Komisije od 21. rujna 2005. o tematskoj strategiji o onečišćenju zraka²⁰ i razvijaju ciljevi za smanjenje učinaka u razdoblju do 2030. Radi ostvarivanja strateških ciljeva, potrebno je utvrditi regulatorni plan, uključujući mjere za praćenje emisija iz srednje velikih postrojenja za izgaranje.
9. Ova Direktiva ne bi se trebala primjenjivati na proizvode koji koriste energiju obuhvaćene provedbenim mjerama donesenima u skladu s Direktivom 2009/125/EZ ili Poglavljem III. ili IV. Direktive 2010/75/EU. Iz područja primjene ove Direktive potrebno je izuzeti i određena druga postrojenja na temelju njihovih tehničkih svojstava ili njihove upotrebe za određene djelatnosti.
10. Kako bi se osiguralo praćenje emisija sumporovog dioksida, dušikovih oksida i čestica u zrak, svako srednje veliko postrojenje za izgaranje trebalo bi raditi samo ako ga je nadležno tijelo barem registriralo na temelju prijave operatora.
11. Radi kontrole emisija u zrak iz srednje velikih postrojenja za izgaranje, ovom je Direktivom potrebno utvrditi granične vrijednosti emisije i zahtjeve za praćenje.

¹⁵ Direktiva 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju (SL L 285, 31.10.2009., str.10.).

¹⁶ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str.17.).

¹⁷ Direktiva 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o ograničenju emisija određenih onečišćivača u zrak iz velikih postrojenja za izgaranje (SL L 309, 27.11.2001., str. 1.).

¹⁸ COM(2013)286 završna verzija.

¹⁹ COM(2013) xxx završna verzija

²⁰ COM(2005) 446 završna verzija.

12. Kako bi se postojećim srednje velikim postrojenjima za izgaranje ostavilo dovoljno vremena za tehničku prilagodbu zahtjevima ove Direktive, granične vrijednosti emisije trebaju se početi primjenjivati na ta postrojenja za izgaranje po isteku utvrđenog roka od datuma početka primjene ove Direktive.
13. U skladu s člankom 193. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), ova Direktiva ne sprečava države članice da zadrže ili uvedu strože zaštitne mjere, primjerice radi usklađivanja sa standardima kvalitete okoliša. Posebno u područjima u kojima se ne poštuju granične vrijednosti kakvoće zraka države članice trebale bi primjenjivati strože granične vrijednosti emisije, primjerice referentne vrijednosti iz Priloga III. ovoj Direktivi čime bi se u Uniji promicale i eko-inovacije, a malim i srednjim poduzećima posebno olakšao pristup tržištu.
14. Države članice trebale bi osigurati da operator srednje velikog postrojenja za izgaranje i nadležna tijela poduzmu potrebne mjere u slučaju odstupanja od odredaba ove Direktive.
15. Kako bi se smanjilo opterećenje malim i srednjim poduzećima koja upravljaju srednje velikim postrojenjima za izgaranje, administrativne obveze operatorima u pogledu obavješćivanja, praćenja i izvješćivanja trebaju biti razmjerne, a pritom nadležnim tijelima omogućivati učinkovitu provjeru usklađenosti.
16. Kako bi osigurala dosljednost i usklađenost informacija koje države članice dostavljaju u vezi s provedbom ove Direktive i promicala razmjenu informacije između država članica i Komisije, Komisija bi, uz pomoć Europske agencije za okoliš, trebala razviti elektronički sustav izvješćivanja koji bi državama članicama bio dostupan i za internu upotrebu u svrhu nacionalnog izvješćivanja i upravljanja podacima.
17. Radi prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku, Komisiji bi trebalo delegirati ovlasti za donošenje akata kojima se prilagođavaju odredbe o praćenju emisija iz Priloga IV. u skladu s člankom 290. UFEU-a. Posebno je važno da Komisija provede odgovarajuća savjetovanja tijekom pripremnog rada, uključujući na stručnoj razini. Komisija bi, prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, trebala osigurati istovremen, pravovremen i odgovarajući prijenos relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
18. Budući da države članice ne mogu u zadovoljavajućoj mjeri ostvariti ciljeve ove Direktive, naime poboljšanje kvalitete okoliša i zdravlja ljudi, te se oni stoga mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj Uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
19. Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela utvrđena posebno u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. Posebno se ovom Direktivom želi osigurati primjena članka 37. Povelje o zaštiti okoliša.
20. U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije o dokumentima s obrazloženjima,²¹ države članice obvezale su se da će, u opravdanim slučajevima, uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje zakonodavstva EU-a priložiti jedan ili više dokumenata u kojima će objasniti odnos između elemenata

²¹ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prijenos. U pogledu ove Direktive zakonodavac smatra prosljeđivanje takvih dokumenata opravdanim,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1. Predmet

Ovom Direktivom utvrđuju se pravila za kontrolu emisija sumporovog dioksida, dušikovih oksida i čestica u zrak iz srednje velikih postrojenja za izgaranje čime bi se smanjile emisije i mogući rizici od tih emisija za zdravlje ljudi i okoliš.

Članak 2. Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na postrojenja za izgaranje s nazivnom ulaznom toplinskom snagom jednakom ili većom od 1 MW i manjom od 50 MW (u daljnjem tekstu „srednje velika postrojenja za izgaranje”), bez obzira na vrstu upotrijebljenog goriva.
2. Ova Direktiva ne primjenjuje se na sljedeće:
 - (a) postrojenja za izgaranje obuhvaćena Poglavljem III. ili Poglavljem IV. Direktive 2010/75/EU;
 - (b) proizvode koji koriste energiju obuhvaćene provedbenim mjerama donesenim u skladu s Direktivom 2009/125/EZ kada se tim provedbenim aktima određuju granične vrijednosti emisije za onečišćivače navedene u Prilogu II. ove Direktive;
 - (c) postrojenja za izgaranje u kojima se plinoviti proizvodi izgaranja upotrebljavaju za izravno zagrijavanje, sušenje ili neki drugi oblik obrade predmeta ili materijala;
 - (d) postrojenja za naknadno izgaranje namijenjena za pročišćavanje otpadnih plinova izgaranjem, a koja ne funkcioniraju kao zasebna postrojenja za izgaranje;
 - (e) svi tehnički uređaji koji se upotrebljavaju za pogon vozila, brodova ili zrakoplova;
 - (f) postrojenja za izgaranje obuhvaćena provedbenim mjerama donesenima u skladu s Uredbom (EZ) 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća²² kada se tim provedbenim aktima određuju granične vrijednosti emisije za onečišćivače navedene u Prilogu II. ove Direktive.

Članak 3. Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „emisija” znači ispuštanje tvari iz postrojenja za izgaranje u zrak;

²² Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.).

- (2) „granične vrijednosti emisije” znači dopuštena količina tvari sadržanih u otpadnim plinovima iz postrojenja za izgaranje koja se smije ispustiti u zrak tijekom određenog razdoblja;
- (3) „dušikovi oksidi” (NO_x) znači dušikov oksid i dušikov dioksid, izraženi kao dušikov dioksid (NO_2);
- (4) „čestice” znači čestice bilo kojeg oblika, strukture ili gustoće raspršene u plinovitoj fazi u uvjetima prikupljanja uzorka koje se mogu prikupiti filtriranjem pod utvrđenim uvjetima nakon reprezentativnog uzorkovanja plina koji se analizira, a koji se nalaze uzlazno od filtra i na njemu se zadržavaju nakon sušenja pod utvrđenim uvjetima;
- (5) „postrojenje za izgaranje” znači svaki tehnički uređaj u kojima gorivo oksidira radi korištenja topline koja tim spaljivanjem nastaje;
- (6) „postojeće postrojenje za izgaranje” znači postrojenje za izgaranje koje je stavljeno u upotrebu prije [1 godina nakon datuma prijenosa];
- (7) „novo postrojenje za izgaranja” znači postrojenje za izgaranje koje nije postojeće postrojenje za izgaranje;
- (8) „motor” znači plinski motor, dizelski motor ili motor s dvojnim gorivom;
- (9) „plinski motor” znači motor s unutarnjim izgaranjem koji funkcionira prema Ottovom radnom ciklusu, a gorivo se u njemu pali iskrom;
- (10) „dizelski motor” znači motor s unutarnjim izgaranjem koji funkcionira prema dizelskom ciklusu, a gorivo se u njemu pali kompresijskim paljenjem;
- (11) „motor s dvojnim gorivom” znači motor s unutarnjim izgaranjem koji funkcionira prema dizelskom ciklusu i koristi se kompresijskim paljenjem kada u njemu izgaraju tekuća goriva, a kada u njemu izgaraju plinovita goriva, funkcionira prema Ottovom ciklusu;
- (12) „plinska turbina” znači svaki rotacijski stroj koji pretvara toplinsku energiju u mehanički rad, a uglavnom se sastoji od kompresora, toplinske naprave u kojoj gorivo oksidira kako bi zagrijalo radnu tekućinu i turbine; uključuje plinske turbine otvorenog ciklusa i kombiniranog ciklusa te plinske turbine u kogeneracijskom načinu rada, s dodatnim izgaranjem ili bez njega;
- (13) „gorivo” znači sav kruti, tekući ili plinoviti gorivi materijal;
- (14) „otpad” znači svaka tvar ili predmet koju imatelj odbaci, namjerava odbaciti ili mora odbaciti;
- (15) „biomasa” znači jedno od sljedećeg:
 - (a) proizvodi koji se sastoje od bilo koje biljne tvari iz poljoprivrede ili šumarstva koje se mogu koristiti kao gorivo radi oporavka njezina energetskeg sadržaja;
 - (b) sljedećeg otpada:
 - (a) biljni otpad iz poljoprivrede i šumarstva;
 - (b) biljni otpad iz prehrambene industrije, ako se proizvedena toplota može oporaviti;
 - (c) vlaknasti biljni otpad iz proizvodnje papirne mase i iz proizvodnje papira iz papirne mase, ako se suspaljuje na mjestu proizvodnje, a proizvedena se toplota može oporaviti;

- (d) pluteni otpad;
 - (e) drveni otpad, uz iznimku drvnog otpada koji može sadržavati halogenirane organske spojeve ili teške kovine zbog obrade sredstvima ili premazima za zaštitu drva, a posebno drveni otpad podrijetlom iz graditeljstva ili ruševinskog otpada;
- (16) „radno vrijeme” znači vrijeme, izraženo u satima, tijekom kojeg postrojenje za izgaranje izbacuje emisije u zrak;
- (17) „operator” znači svaka fizička ili pravna osoba koja upravlja postrojenjem ili ga nadzire ili, ako to predviđaju nacionalni propisi, osoba kojoj je povjerena odlučujuća gospodarska ovlast nad tehničkim funkcioniranjem postrojenja;
- (18) „granična vrijednost” znači razina utvrđena na temelju znanstvenih saznanja radi izbjegavanja, sprječavanja ili smanjenja štetnih učinaka na zdravlje ljudi i/ili okoliš u cjelini, koja se dostiže unutar određenog razdoblja i koja se nakon što je dostignuta ne smije prijeći, kao što je utvrđeno Direktivom 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²³;
- (19) „područje” znači dio državnog područja države članice koji je ta država članica odredila za potrebe određivanja kakvoće zraka i upravljanja kakvoćom zraka, kao što je utvrđeno u Direktivi 2008/50/EZ.

Članak 4. Registracija

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da srednje velika postrojenja za izgaranje rade samo ako ih je registriralo nadležno tijelo.
2. Postupak registracije uključuje barem prijavu koju nadležnom tijelu podnosi operator o upravljanju ili namjeri o upravljanju srednje velikim postrojenjem za izgaranje.
3. Prijava koju operator podnosi za svako srednje veliko postrojenje za izgaranje sadržava najmanje podatke navedene u Prilogu I.
4. Nadležno tijelo registrira srednje veliko postrojenje za izgaranje u roku od mjesec dana nakon prijave operatora i o tome obavješćuje operatora.
5. Postojeća srednje velika postrojenja za izgaranje mogu se izuzeti od obveze prijavljivanja iz stavka 2. uz uvjet da su sve informacije iz stavka 3. stavljene na raspolaganje nadležnim tijelima.
Ta postrojenja za izgaranje registriraju se do [trinaest mjeseci nakon datuma prijenosa].
6. Registar koji vode nadležna tijela za svako srednje veliko postrojenje za izgaranje sadržava najmanje podatke navedene u Prilogu I. kao i sve podatke dobivene provjerom rezultata praćenja ili drugim provjerama usklađenosti iz članaka 7. i 8.

²³ Direktiva 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kakvoći zraka i čistom zraku za Europu (SL L 152, 11.6.2008., str.1.).

Članak 5.
Granične vrijednosti emisije

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe Poglavlja II. Direktive 2010/75/EU, prema potrebi granične vrijednosti emisija iz Priloga II. primjenjuju se na pojedinačna srednje velika postrojenja za izgaranje.
2. Od 1. siječnja 2025. emisije sumporovog dioksida, dušikovih oksida i čestica u zrak iz postojećeg srednje velikog postrojenja za izgaranje nazivne ulazne toplinske snage iznad 5 MW ne smiju prijeći granične vrijednosti emisija navedene u dijelu 2. Priloga II.

Od 1. siječnja 2030. emisije sumporovog dioksida, dušikovih oksida i čestica u zrak iz postojećeg srednje velikog postrojenja za izgaranje nazivne ulazne toplinske snage 5 MW ili manje ne smiju prijeći granične vrijednosti emisija navedene u dijelu 2. Priloga II.

Države članice mogu postojeća srednje velika postrojenja za izgaranje kojima radno vrijeme nije dulje od 500 sati na godinu izuzeti od obveze usklađenosti s graničnim vrijednostima emisije navedenima u dijelu 1. Priloga II. U tom se slučaju za postrojenja u kojima se upotrebljavaju kruta goriva primjenjuje granična vrijednost emisije za čestice od 200 mg/Nm³.
3. Od [1 godina nakon datuma prijenosa] emisije sumporovog dioksida, dušikovih oksida i čestica u zrak iz novog srednje velikog postrojenja za izgaranje ne smiju prijeći granične vrijednosti emisija navedene u dijelu 2. Priloga II.

Države članice mogu nova srednje velika postrojenja za izgaranje kojima radno vrijeme nije dulje od 500 sati na godinu izuzeti od obveze usklađenosti s graničnim vrijednostima emisije navedenima u dijelu 2. Priloga II. U tom se slučaju za postrojenja u kojima se upotrebljavaju kruta goriva primjenjuje granična vrijednost emisije za čestice od 100 mg/Nm³.
4. U područjima u kojima se ne poštuju granične vrijednosti kakvoće zraka EU-a utvrđene Direktivom 2008/50/EZ, države članice za pojedinačna srednje velika postrojenja za izgaranje u tim područjima primjenjuju granične vrijednosti emisije temeljene na referentnim vrijednostima utvrđenima u Prilogu III. ili strožim vrijednostima koje utvrde države članice, osim ako Komisiji pokažu da bi se primjenom tih graničnih vrijednosti emisije stvorili nerazmjerni troškovi i da su u planove za kakvoću zraka propisane člankom 23. Direktive 2008/50/EZ uključene ostale mjere za osiguravanje usklađenosti s graničnim vrijednostima kakvoće zraka.
5. Komisija organizira razmjenu informacija među državama članicama i dionicima o referentnim vrijednostima za strože granične vrijednosti emisije iz stavka 4.
6. Nadležno tijelo može odobriti izuzeće od obveze usklađenosti s graničnim vrijednostima emisije predviđenima stavcima 2. i 3. za sumporov dioksid srednje velikim postrojenjima za izgaranje u kojima se uobičajeno upotrebljava gorivo s niskim udjelom sumpora u trajanju od najviše šest mjeseci u slučajevima kada operator ne može poštovati granične vrijednosti emisije zbog prekida u opskrbi gorivom s niskim udjelom sumpora koji je posljedica ozbiljne nestašice.

Države članice odmah obavješćuju Komisiju o svakom odstupanju odobrenom u skladu s prvim podstavkom.
7. Nadležno tijelo može odobriti izuzeće od obveze usklađenosti s graničnim vrijednostima emisije predviđenima stavcima 2. i 3. u slučaju kada se u srednje

velikim postrojenjima za izgaranje u kojima se upotrebljava isključivo plinovito gorivo iznimno, zbog naglog prekida u opskrbi plinom, mora pribjeći upotrebi drugih vrsta goriva te bi zbog toga morala biti opremljena sekundarnom opremom za smanjivanje emisija. Takvo se izuzeće odobrava na rok koji nije dulji od 10 dana osim ako operator nadležnim tijelima ne dokaže opravdanost duljeg roka.

Države članice odmah obavješćuju Komisiju o svakom odstupanju odobrenom u skladu s prvim podstavkom.

8. Ako se u srednje velikom postrojenju za izgaranje upotrebljavaju dvije ili više vrsta goriva, granična vrijednost emisije za svaki onečišćivač izračunava se prema sljedećim koracima:
 - (a) uzima se granična vrijednost emisije za svaku pojedinačnu vrstu goriva u skladu s Prilogom II.;
 - (b) određuje se ponderirana granična vrijednost emisije za gorivo koja se dobije množenjem pojedinačne granične vrijednosti emisije iz točke (a) ulaznom toplinskom snagom koju isporučuje svako gorivo i dijeljenjem umnoška sumom ulazne toplinske snage koju isporučuju sva goriva;
 - (c) agregiraju se ponderirane granične vrijednosti emisije za gorivo.

Članak 6.

Praćenje emisija i funkcioniranje opreme za njihovo smanjenje

1. Države članice osiguravaju da operatori provode praćenje emisija najmanje u skladu s Prilogom IV.
2. Praćenje emisija srednje velikih postrojenja za izgaranje u kojima se upotrebljava više vrsta goriva provodi se pri izgaranju goriva ili mješavine goriva koji će najvjerojatnije rezultirati najvišom razinom emisija i u razdoblju koje predstavlja uobičajene uvjete rada.
3. Svi rezultati praćenja bilježe se, obrađuju i prikazuju na način koji nadležnom tijelu omogućuje provjeru usklađenosti s graničnim vrijednostima emisije.
4. Učinkovito djelovanje sekundarne opreme za smanjivanje emisija koja se u srednje velikim postrojenjima za izgaranje primjenjuje radi ispunjavanja graničnih vrijednosti emisija prati se stalno i ti se rezultati bilježe.

Članak 7.

Provjera usklađenosti

1. Države članice uspostavljaju sustav za inspekcijski nadzor okoliša za srednje velika postrojenja za izgaranje ili primjenjuju druge mjere za provjeru usklađenosti sa zahtjevima ove Direktive.
2. Operatori srednje velikih postrojenja za izgaranje pružaju svu potrebnu pomoć predstavnicima nadležnog tijela kako bi im omogućili obavljanje inspekcija i pregleda na licu mjesta, uzimanje uzoraka i prikupljanje svih informacija potrebnih za obavljanje svojih dužnosti za potrebe ove Direktive.
3. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da faze pokretanja i gašenja srednje velikih postrojenja za izgaranje i svi kvarovi traju što je moguće kraće. Operator bez odlaganja obavještava nadležno tijelo o neispravnom radu ili kvaru sekundarne opreme za smanjivanje emisija.

4. U slučaju neusklađenosti države članice osiguravaju sljedeće:
 - (a) operator bez odlaganja obavještava nadležno tijelo;
 - (b) operator bez odlaganja poduzima mjere potrebne za ponovnu uspostavu usklađenosti u najkraćem mogućem vremenu;
 - (c) nadležno tijelo zahtijeva od operatora da poduzme sve primjerene dodatne mjere koje nadležno tijelo smatra potrebnima radi ponovne uspostave usklađenosti;

Ako se usklađenost ne može ponovno uspostaviti, nadležno tijelo obustavit će rad postrojenja i ukinuti mu registraciju.

Članak 8.

Provjera rezultata praćenja

1. Države članice osiguravaju da ni jedna valjana vrijednost emisija utvrđenih praćenjem u skladu s Prilogom IV. ne prelazi granične vrijednosti emisije navedene u Prilogu II.
2. Operator srednje velikog postrojenja za izgaranje vodi sljedeće evidencije:
 - (a) ne dovodeći u pitanje članak 4. stavak 5., dokaz o prijavi nadležnom tijelu;
 - (b) dokaz o registraciji koju je obavilo nadležno tijelo;
 - (c) rezultati praćenja iz članka 6. stavaka 3. i 4.;
 - (d) prema potrebi, evidenciju radnog vremena iz članka 5. stavka 2. drugog podstavka;
 - (e) evidenciju o gorivima upotrijebljenima u postrojenju i neispravnom radu ili kvarovima sekundarne opreme za smanjivanje emisija.
3. Podaci iz stavka 2. čuvaju se najmanje deset godina.
4. Podaci iz stavka 2. stavljaju se na raspolaganje nadležnim tijelima na njihov zahtjev.

Članak 9.

Izmjene na srednje velikim postrojenjima za izgaranje

1. Operator obavještava nadležna tijela o svim planiranim izmjenama na srednje velikom postrojenju za izgaranje koji bi mogle utjecati na primjenjive granične vrijednosti emisije. Te obavijesti dostavljaju se najmanje mjesec dana prije obavljanja izmjena.
2. Nakon zaprimanja obavijesti operatora u skladu sa stavkom 1., nadležno tijelo u roku od mjesec dana upisuje sve takve izmjene.

Članak 10.

Pristup informacijama

Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴, nadležno tijelo stavlja javnosti na raspolaganje, uključujući i objavom na internetu, registar srednje velikih postrojenja za izgaranje.

²⁴ Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu (SL L 41, 14.2.2003., str. 26.).

*Članak 11.
Nadležno tijelo*

Države članice imenuju tijela nadležna za izvršavanje obveza koje proizlaze iz ove Direktive.

*Članak 12.
Izvršavanje*

1. Države članice do [2 godine nakon datuma prijenosa] Komisiji dostavljaju sažetak podataka iz Priloga I. s procjenom ukupnih godišnjih emisija sumporovog dioksida, dušikovih oksida i čestica iz tih postrojenja, razvrstanih po vrsti goriva i kapacitetu.
2. Države članice dostavljaju Komisiji drugo i treće izvješće s ažuriranim podacima iz stavka 1. do 1. listopada 2026., odnosno do 1. listopada 2031.

Izvješća sastavljena u skladu s prvim podstavkom sadržavaju kvalitativne i kvantitativne podatke o provedbi ove Direktive, svim mjerama za provjeru usklađenosti rada srednje velikih postrojenja za izgaranje s ovom Direktivom i svim mjerama za osiguranje njezine provedbe.
3. Za potrebe izvršavanja iz stavaka 1. i 2., Komisija će državama članicama staviti na raspolaganje elektronički sustav izvršavanja.
4. Komisija u roku od dvanaest mjeseci od primitka izvješća država članica u skladu sa stavcima 1. i 2. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, uzimajući u obzir podatke koji su stavljeni na raspolaganje u skladu s člankom 5. stavcima 6. i 7. te člankom 10.
5. U drugom sažetom izvješću Komisije ocjenjuje se provedba ove Direktive s posebnim osvrtom na potrebu da se referentne vrijednosti utvrđene u Prilogu III. odrede kao granične vrijednosti emisije na razini cijele Unije, a prema potrebi izvješću se prilaže zakonodavni prijedlog.
6. Komisiji u obavljanju njezinih zadaća u skladu sa stavcima 3. – 5. pomaže Europska agencija za okoliš.

*Članak 13.
Izmjene priloga*

Komisija je u skladu s člankom 14. ovlaštena donositi delegirane akte radi prilagodbe Priloga IV. tehničkom i znanstvenom napretku.

*Članak 14.
Izvršavanje delegiranih ovlasti*

1. Ovlasti za donošenje delegiranih akata dodijeljene su Komisiji pridržavajući se uvjeta utvrđenih u ovom članku.
2. Ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članka 13 dodjeljuju se Komisiji na rok od pet godina od [datum stupanja na snagu]. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja roka od pet godina. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 13. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Ona počinje proizvoditi učinke dan nakon objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum koji je u njoj naveden. Odluka ne utječe na pravovaljanost delegiranih akata koji su već stupili na snagu.
4. Čim Komisija donese delegirani akt, istovremeno ga dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 13. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne izraze nikakve primjedbe u roku dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako prije isteka navedenog roka Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da nemaju primjedaba. Na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća taj se rok produljuje za dva mjeseca.

Članak 15. Kazne

Države članice donose pravila o kaznama primjenjivima na kršenje nacionalnih odredbi donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve potrebne mjere da bi osigurale primjenu tih pravila. Predviđene kazne moraju biti učinkovite, u skladu s težinom prekršaja i odvraćajuće. Države članice o tim odredbama obavješćuju Komisiju najkasnije do [datum prijenosa] te je bez odlaganja obavješćuju o svakoj naknadnoj izmjeni koja se na njih odnosi.

Članak 16. Prijenos

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do [datum: 1,5 godina nakon stupanja na snagu]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.
2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 17. Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 18.
Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik